

KRONIKA 2. STUPNE

© ZŠ-EASYSPEAK ©

ŘÍJEN - LISTOPAD
2025

Drážíte v rukou dílo vytvořené společným úsilím žáků 2. stupně malotřídni česko-anglické školy Sasyspeak. Jde o měsíční projekt v rámci integrovaného předmětu s názvem svět očima vědy (dále SOD), který v sobě kombinuje několik předmětů, jež se určitým způsobem propojují v každém měsíci v daném tématu.

Rijnové téma neslo název Poklady České republiky. Náhoda nebo osud tomu chtěl, že zrovna v tento krátký čas probíhala unikátní výstava Kosmas 900, která mě – učitelku SOD – hned zaujala na vyvěšeném plakátě v Praze. Po vyhledání webové stránky mi také byla poskytnuta inspirace k zadání měsíčního projektu žákům díky tomu, že k výstavě byla vyhlášena také kronikářská soutěž. Rozhodla jsem se tedy, že práci na kronice zahrnu do práce v hodinách SOD, propojím ji i s českým jazykem a výtvarnou výchovou a účastí v soutěži snad i vyšším motivací dětí odevzdat kvalitní práci.

Následující zápisy v kronice si tedy co nejspravedlivěji rozdělilo celkem 22 žáků do týmů podle věku a schopnosti. Kronika mapuje 14 dnů, ve které od zhruba poloviny října do začátku listopadu probíhala výuka. Zadáním bylo napsat poutavé vyprávění ze zvoleného dne a doprovodit ho vhodnou ilustrací.

Celkem nám práce na kronice spolu s rozdělením rolí, vytvořením obálky, korekturami a grafickou úpravou textů v nástroji Canva zabrala déle než měsíc a troufám si říci, že děti ze sebe vydaly s ohledem na věk a dosavadní schopnosti to nejlepší.

Nicole Hlavatá

VÝSTAVA KOSMAS 900

Dne 10. října jsme jeli se školou do Prahy na výstavu Kosmas 900. Nacházelo se tam spoustu rukopisů, kronik, obrázků a mnoho dalších informací.

Ráno jsme se všichni sešli na zastávce Klínek hl. a tam nám Niki řekla: "Odtud pojedeme autobusem do Prahy." Tam jsme nabrali tři další spolužáky a jeli jsme dál metrem. Z metra jsme ještě museli dojít kousek až do Klementina. Tam jsme se nejprve nasvačili a přišla ještě jedna spolužačka.

Výstava měla několik částí. Na první jsme šli do Šredlové kaple, kde byla docela tma a lampy tam svítily jenom na texty na různých panelech a někdo se zeptal: "Proč je tady taková tma?"

A Niki řekla: "To aby se ty knížky nepoškodily."

Bylo to tam hezky zdobené a dalo se tam zjistit spoustu zajímavých informací, jako třeba informace o středověkém Budýšínském, Víděnském, Lipském, Mnichovském a Brněnském rukopise. Měli jsme na prohlížení omezený čas 30 minut, ale úplně to stačilo.

Pak jsme se přesunuli na druhou část výstavy do Galerie Klementinum, kde jsme dostali pracovní list a museli jsme v té místnosti vyhledat informace a dopsat je do něj. Naštěstí jsme nemuseli jen číst, ale byla tam také malinká místnost, kde promítali Příběhy udatného českého národa, z nichž se taky dalo něco zjistit a zapsat do pracovního listu.

Abychom se dostali do třetí části výstavy v budově Národní knihovny, museli jsme ukázat náramek, který jsme dostali úplně na začátku při svačině. Když jsme se dostali všichni dovnitř, šli jsme rovně do chodby a tam bylo na panelech napsáno například, co psal Kosmas do své kroniky, o jeho dědictví a tak dále. Chodba byla do tvaru L a v jejím rohu byl takový koutek, kde mohl každý prohodit slovíčko s Aí Kosmasem. Bohužel, než se stihli vystřídat všichni, vypadl proud, a když se tak minutu až dvě zase naskočil, tak se tabule už nezapnula.

Než nastal čas návratu do školy, mohli jsme si dojít na toaletu. Když se vyšlo na metro, tak si nikdo z nás neušiml, že jeden člověk chybí... Bez něj jsme dojeli až na přestupní stanici Můstek, když tu najednou přišla za učitelkou jedna spolužačka, které zavolala ta, kterou jsme tam zapomněli. Když se tom dověděla učitelka, bylo vidět, že je nervózní, ale abychom si nic nenamalovali, všichni jsme byli nervózní. Naštěstí s námi byl ještě jeden učitel a ten řekl, že pro ni prý zajede. My ostatní jsme pokračovali v cestě na autobus, kterým jsme jeli zpátky do školy. Bohužel zapomenutá spolužačka s učitelem nestihli dorazit včas na autobus, ve kterém jsme už byli. Ujel jim před nosem. Děťšina z nás si o tom v autobuse povídala až do doby, než jsme dojeli na zastávku. Ze zastávky jsme museli dojít do školy a tam jsme si dali oběd. Po obědě jsme měli ještě jednu hodinu, kdy jsme se učili, ale to bylo v pohodě. Asi půl hodiny po tom, co jsme přišli a naobědvali jsme se, přijel učitel se zbývajícím spolužákem. Uvědomili jsme se tak nakonec naštěstí všichni.

Tento výlet na výstavu Kosmas 900 byl velice zajímavý, naučný i trochu stresový. Myslím si, že všem se líbil a že si ho všichni alespoň z nějaké části budou pamatovat. Bylo to hezké i proto, že jsme celý den neseděli v lavicích, ale přesto jsme se toho tolik naučili. A doufáme, že na příštím výletě už se nikdo neztratí.

PONDĚLÍ ANEB NEJHORŠÍ DEN V TÝDNU

V pondělí, dne 18.10.2025, chvílku potom, co přijely některé děti autobusem, nám začala třídnická hodina. A tím "nám" myslím celý 2. stupeň naší malé školy, tedy 6. až 9. třídu o celkovém počtu 28 dětí, takže se vlastně docela dobře vejdeme i do jedné třídy a na některé předměty také tak spojení jsme.

V třídnické hodině jsme se domlouvali, co bude třídním maskotem každé třídy. Mohlo to být cokoli, třeba i nějaké zvíře, a za chvílku se dočtete, co z toho vzniklo. Uvymysleli jsme spoustu návrhů, o kterých jsme hlasovali. Nakonec šestáků vyhrály "želvy ninja", tak jsme si s obrázkem tohoto maskota vyrobili cedulky se svým jménem, které se dávají na nástěnku podle toho, jak se chováme.

Po této hodině následovala hodina SOU (svět očima vědy). Tam jsme si společně procházeli pracovní listy z páteční výstavy KOSMOS 900. Potom jsme vyrobili obrázky na ozdabu obálky této kroniky. Každý nakreslil nebo namaloval něco, co se mělo dít v měsíci říjnu a listopadu a co zároveň tak kronika měla zaznamenat. Já si například vybral logo naší školy.

Tento den jsme měli šest vyučujících hodin. Když nastala hodina English, tak jsme jenom pracovali v sešitě. Potom byla hodina Ľrt (protože jsme česko-anglická škola, předměty vyučované v angličtině mají anglický název), na ni jsme vyráběli výzdobu na Halloween. Následující hodina byla čeština, na které odprezentoval spolužák referát z povinné četby.

Když skončila dopolední výuka, pádili jsme na oběd. Polévka byla celerová a hlavní jídlo andaluské risoto. Poslední hodina byla matematika, na které jsme dělali úlohy se dřívky. Měli jsme postavit tvar podle zadání a ubírat dřívka tak, aby vznikaly další tvary. Bylo to docela zábavné. Vlastně bych řekl, že celý den byl poměrně zábavný na to, že jsme ho museli trávit ve škole. A že celkem příjemně uběhl.

Lukáš Korba

DEN DOBRÉHO OBĚDA

Den 14. 10. 2025 jsme odstartovali deskovkami, které můžeme hrát na začátku 1. hodiny, jednou týdně v úterý. Poté nám bylo sděleno, že od 11 do 12 hodin nepoteče voda. Bylo nám řečeno, že nemáme zapominat po výuce dávat židle na stoly a že nemáme házet do směsného koše nedopité PES lahve. Když bylo takle řečeno, tak jsme se všech těchto hříchů začali obviňovat první stupeň.

Potom jsme začali hodinu SOD (Svět očima vědy). Dodělávali jsme časovou osu, kterou jsme začali minulý týden, a přitom jsme se dívali na Dějiny udatného českého národa. Například jsme zhlédli díl o vzniku Sámovy říše a jak bojovali s Franky u Wogastisburgu. Nebo o tom, jak Boleslav nechal zavraždit svatého Václava. Hned potom byla velká přestávka a o přestávce se hrála vybjřená, cirkulárka a vracečka.

O deset hodin a třicet pět minut ráno nám začala třetí hodina. Byl to anglický jazyk, v němž jsme se učili zero, first, second, third conditional a jak je rozlišovat. Také jsme měli výtvarnou výchovu s paní učitelkou Šurou, kde jsme vyrobili ozdoby na Halloween.

Následoval český jazyk, ve kterém jsme odevzdávali domácí úlohu, ve které byl obrázek muže na městci, jak si čte knihu. Měli jsme k němu napsat nějaký příběh. Já k tomu napsal, že tento muž je syn známého amerického podnikatele Elona Muska. Pak začala matematika, kde jsme měli Sduten "super" protože místo matiky máme matiku na počítacích

Ve třináct hodin a třicet pět minut nám začala Music (hudební výchova). Naš učitel, který pochází ze Spojených států amerických se nás zeptal, co bychom si koupili, kdybychom měli jeden million dolarů. Josef řekl: "I would buy a dog." (= Pořídil bych si psa). Poté nám pustil píseň, ve které se zpívalo: "If I had a million dollars, if I had a million dollars, I would buy you a house. If I had a million dollars, if I had a million dollars, I would buy you furniture for your house..." Když jsme dokoukali video s písní, tak nám dal papír a měli jsme vymyslet svoji píseň, která by začínala stejnými slovy. My vymysleli tento text: "If I had 10 dollars, I would buy you a bouncing ball."

Marcel Šisner a Kryštof Jeřábík

NÁBORNÁ UKÁZKA
TOTO JAK NESEKLA
VODA
... nakonec trochu vody
teklo.

STŘEDA 15. 10. 2025

Byl to obvyčejný školní den pro všechny žáky, protože jsme se učili jako vždy. Ujuka začínala v 8:30 a první hodinu měli šestá a sedmá třída informatiku. Na hodině děti pracovaly na počítačích na stránce CODESTUDIO. Tématem byla hudba a každý se snažil vytvořit vlastní melodii.

Osmá a devátá třída věnovala v tu dobu český jazyk. První hodina skončila v 9:15. Po pětiminutové přestávce následovala také informatika, kde dělali to samé, co šestá a sedmá třída. Za mezitím psala matematiku, kde psali soutěž. Děchňy žáky učitelka posadila na různá místa a dostali jsme na to asi jednu hodinu. „Bývá pět minut, odeberte práci.“ řekla pani učitelka Eva.

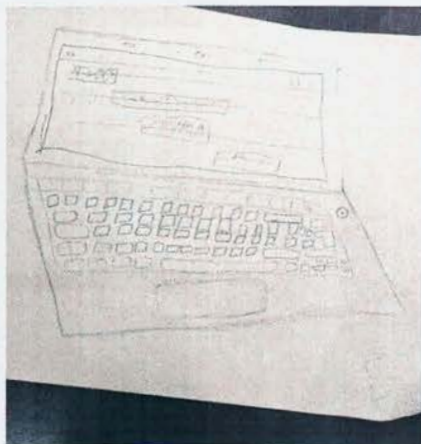
Osmá a devátá třída oslavovala velkou přestávku v 10:10. Šestá a sedmá třída si ji kvůli časovému limitu soutěže mohla dostat až v 10:25, takže jim byla pak prodloužena o patnáct minut. O velké přestávce děti jedly svačinu a odpočívaly. Potom pokračovala osmá a devátá třída třetí hodinu informatiky, kde navazovala ve stejné práci. Šestá a sedmá třída věnovala dál matematiku, tentokrát už v učebnici a pracovním sešitě.

Čtvrtou a pátou hodinu jsme celý 2. stupeň měli předmět ŠOD – „svět očima vědy“. Probírali jsme biologii a tématem byla půda a kompost. Během hodiny zazněly dvě prezentace – první v češtině od paní učitelky Niki a druhou v angličtině od Šhora. Na konci hodiny se nás Niki zeptala: „Co jste se dnes dozvěděli?“ a každý řekl jednu věc, kterou si zapamatoval.

Po hodině jsme šli na oběd, který začínal ve třináct hodin a pět minut. Děti obvykle jedí asi dvacet minut a pak měli deset minut na odpočinek a převlečení. Poslední dvě hodiny byly tělocvik. Začal ve 13:35 a trval sto třicet pět minut, takže skončil v 15:15. Na začátku jsme se rozevíčili, potom jsme dělali olympijské disciplíny – skok do dálky, sedy lehy za jednu minutu a další. Nakonec jsme hráli hry a na závěr jsme se znovu protáhli.

Děti uklidily tělocvičnu, šly ke svým skříňkám, sbalily si věci a odešly domů. Tak skončil náš školní den.

Sofia Bogdanova, Adéla Lédrová a Olek Beletskij

ČTVRTEČNÍ KOMPOSTOVÁNÍ

16.10. 2025 byl čtvrtek. Když jsme se ráno usadili ve třídě, pověděla nám učitelka, že budeme vyrábět kompost. Povídala nám o měsíčním tématu v biologii a když nám dopověděla zadání na den, vyšli jsme ze třídy a šli do šatny pro bundy a obuv. Učitelka nám všem podala pracovní rukavice a poté jsme se šli rozhodnout, co bude kdo dělat. Rozdali jsme si role, které obsahovaly: hrabání listů, kopání hlíny, výroba bedny na kompost, vytrhávání plevelů z parkoviště a sběr shnilých jablek.

Děleční se pustili do práce a šlo to rychle. Já a má kamarádka jsme hrabali listy a sbírali oříšky, co byly popadané pod listy.

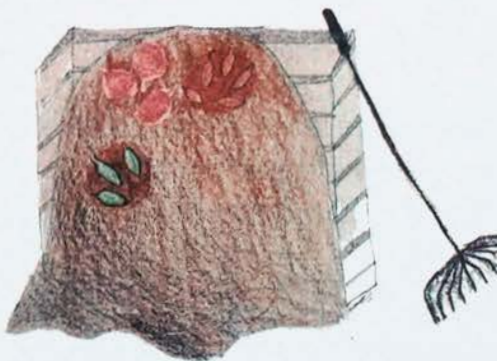
„Co budeš vlastně dělat o víkend?“ ptala jsem se. „Nevím, asi budu doma.“ odpovídala kamarádka. Když už jsme byli s prací hotovi, vrátili jsme se do školy na svačinu. Odevzdali jsme nářadí na zahradničení s rukavicemi a běželi se nasvačit.

Když jsme dojedli svačinu, začínala nám matematika. Učitelka přišla do třídy s testy, které jsme potom psali. Byla to pythagoriáda. Těžká rozhodně byla. Já osobně moc dobře nedopadla, ale má spolužáci si vedli docela dobře. Po testu jsme měli pracovní činnosti a po nich oběd. K obědu jsme měli moc dobré řízky s bramborami. Když jsme skončili s obědem, tak jsme pokračovali v „pracovkách“.

„Marku, jen ty jablka čistíš a pak je dej Káje.“ řekla v jednu chvíli kamarádka Markovi. Moc se jí nelíbilo, jak krájel jablka, tak mu nařídila, ať je jenom očistí a dá je má nakrájet.

Inu, den proběhl docela v pořádku a nikdo se nehádal, takže vše bylo dobré. To je vše o tomto dni.

Karolína Číhalová

BUCHTIČKOVÁ KRÁDEŽ

Jako obvykle každý pátek začínáme dvěma hodinami světa očima vědy. Dne 17. 10. jsme probírali téma z chemie – „Co vlastně jíme?“ Lída s Niky pro nás z domova přinesly několik potravin, např. šunku, mléko, cukr atd. Jen nám k tomu řekly: „Hlavně nám to nesněžte!“

Samozřejmě se našli taci, kteří chtěli trochu ochutnat, ale učitelky nás sledovaly jako nějaké kamery!

Na hodině jsme se rozdělili do dvojic, popř. do trojic, a zkoumali jsme složení potravin, jež jsme si vybrali. Já jsem ve dvojici s Eliškou psala o slunečnicovém oleji a 96% šunce. Naše bádání odhalilo, že 100% olej není 100% tuk!!!

Nikdo už od velké přestávky nemyslel na nic jiného než na oběd (buchtičky se šodó). Šedý až na učitele. Ti přemýšleli, jak nám nenápadně podstrčit test.

Po přestávce následovala dvouhodinová angličtina. Naše učitelka nám vysvětlila v učebnici 8. podmíněný způsob. Jeden kluk šlápl spolužačce na záda a byla z toho bolavá aféra.

Na první hodině matematiky už šlo rozpoznat napětí, které nastalo kvůli blížícímu se obědu. Eva nám vrátila opravené listy z olympiády Pythagoriáda. Jeden z nás se dokonce dostal do okresního kola. Spolužačka s bolavými zády se rozhodla nic neriskovat a na zbytek školy ji rodiče omluvili aby si odpočinula.

Šešně před koncem hodiny nám poslíček doručil vzkaz od paní kuchařky, jehož obsah zněl: „Je mi líto, ale všechny vaše obědy ruším kvůli nedostatku připravených buchtíček. (Samozřejmě jsem jich napekla dost, jenže mi je někdo ukradl z kuchyně).“

Poslíček ještě dodal: „Když bude mít někdo zájem, paní kuchařka připraví oběd ze učerejších zbytků.“

Ve třídě se náhle ochladilo (ne doopravdy, pocitově), jak nám nálada spadla na bod mrazu. Někdo zvolal: „Přece místo buchtíček nebudeme jíst nějaký zbytky od učerejška!“ Cítili jsme se špatně, ale přesto jsme vyrazili na oběd. Jak nás paní kuchařka za pultem zahlédla se mračit, hned se zvesela zeptala: „Co se vám stalo?“

A pak jí to došlo: „Já jsem zapomněla znovu poslat poslíčka. Buchtíček je dost pro každého, omylem jsem je špatně spočítala!“

Nastalo všeobecné veselí. A k obědu jsme tak všichni nakonec měli BUCHTIČKY SE ŠODÓ! Mně osobně velmi chutnají. Několik dětí se dokonce málem porvalo o porcičku navíc. Naše kuchařka hodnotila celou situaci slovy: „Divím se, že tentokrát se nikdo ani nepokusil o krádež buchtíček.“

A ještě dodala: „Kdyby se to stalo, tak by místo buchtíček byla surimičočková omáčka s bůčkem.“

Teresa Hamzová

20. ŘÍJNA ŠKOLY EASYSPEAK

Píše se 20. října roku 2025. První hodinu jsme měli třídnickou hodinu, na které proběhly volby do školního parlamentu. Voleb se zúčastnily čtyři strany: Jasný směr, Farmáři, Superdobrá strana a Soundcloud. Ve volební komisi seděli Josef Habart a Štěpán Sládek. Ti působili v tělocvičně, kde byla i volební místnost, urna a plentý na odvolení.

Po volbách následoval předmět svět očima vědy, na kterém jsme probírali pedosféru, jaké má části a proč je důležitá. Pak už následovala svačtinová přestávka, o které nám bylo oznámeno, že volby vyhrála strana Farmáři a jako druhá skončila strana Jasný směr.

Po velké přestávce už rozvrh druhého stupně není stejný, proto bude zápis rozdělen do dvou částí.

6. třída

Rozdělený program jsme začali angličtinou s hodnou učitelkou Suroou. Angličtina byla jako obvykle zábavná. Pak následovala výtvarka, na které jsme dělali třídní halloween výzdobu.

Předposlední hodinu jsme přešivali český jazyk s učitelkou Niky, která učí i třídnickou hodinu. Pracovali jsme v pracovním sešitě a zápisky zabraly celou tabuli. Ale Niky vždy říká: „Aspoň si to lip zapamatujete.“

No a poslední, už i se 7. třídou, jsme měli matematiku, na které jsme dělali v pracovním sešitě.

8. a 9. třída

Po velké přestávce následovala všemi milovaná "dvouhodinovka" českého jazyka a aby toho nebylo málo, tak to byla "dvouhodinovka" mluvnice.

Jako další hodinu jsme měli španělštinu, na které se neprobíralo nic těžkého.

Pak následoval oběd ke kterému byla ryba s bramborem.

Po obědě byla zase čeština, ale literatura, což je lepší než mluvnice, ale stejně čeština.

Naštěstí po češtině následovala občanka, na které jsme pracovali v pracovním sešitě.

No a to bylo pondělí druhého stupně ŽŠ Easyspeak.

Štěpán Sládek, Marek Šperl, Ali Shukur

HELGA V AKCI

Dnešek 21. 10. nebyl nijak výjimečný. Spíše úplně obyčejný, až na jednu malinkatou výjimečnost – měli jsme chemii. Následovaly tyto další předměty: anglický jazyk, český jazyk, španělský jazyk a hudební výchova.

Den začal chemií, v níž jsme dokončili pracovní list s kalorickými tabulkami a navázali na sacharidy – další pracovní list, ve kterém jsme pracovali sbytek hodiny. Když se hodina chýlila ke konci, přesunuli jsme se do chemické laboratoře (tedy do jiné třídy s připravenými pomůckami na pokus) a zkoušeli rozpustnost sacharidů ve vodě a lihu. Rozdělili jsme se na dvě skupiny – první měla vyzkoušet rozpustnost sacharidů ve vodě, druhá v lihu. A poté jsme zkoušeli hořlavost jednotlivých vzorků. Už víme, že všechny naše vzorky sacharidů jsou hořlavé.

Někteří se učitelé zeptali, jestli bychom mohli ochutnat trochu fruktózy, ale učitelky řekly: "Neeee!". A tak se do toho vložila narušitelka, kterou všichni znají pod pseudonymem "Helga". Snažila se ukrást kilo fruktózy, ale nakonec balík nenápadně vrátila a dostala trochu fruktózy o přestávce.

Po přestávce na svačinu následovala angličtina, na které jsme šli do lesa s učitelkou Šurou a měli konverzaci v angličtině s procházkou. Na hodině jsme viděli kachny a někteří je začali honit, ale kachny našťásti vyváděly bez zranění. Na Štěpána si jedna kachna troufla a trochu ho klova. U tu ránu Štěpán vykřikl: "Jaááááá." A všichni se smáli.

Na češtině začal horor, psali jsme totiž diktát! Poté jsme si ho navzájem kontrolovali a dostali malý úkol.

Španělština není jednoduchý jazyk, když na hodině děláte španělské jazykolamy, a to jsme právě dělali. Josef se snažil předvést, jak dobře umí jazykolam, ale místo toho řekl: "Blke blbl mlmi." Každý nakonec dostal nějaký za úkol a měl si ho pořádně nacvičit na příští hodinu.

Poslední hodinu – "hudebku" – jsme tvořili svoji kapelu, vymýšleli jsme jméno, žánr hudby, nástroje v kapele apod.

Tento den byl normální jako každý jiný až na to, že se stala vražda... Ale to už je jiný příběh...

Znežka Hamzová

VAŠE HESLO JE V OHROŽENÍ!!!

De středu 22. října jsme měli následující předměty: český jazyk, informatika, literatura, svět očima vědy (SOD) a těloevik.

Když začínala čeština, tak hodně z nás mělo trochu zpoždění, protože jsme jeli autobusem, který skoro vždy přijede pozdě. Čeština byla jako vždy nuda, nicméně informatika byla užasná i přes to, že učitel měl prodloužené prázdniny. Přišel totiž místo něj programátor Lukáš Korba, který nám řekl, že šance na zopakování stejného pořadí karet na šoliky je prakticky nulová. Když karty pokračé zamíchám a pak znovu vyloším v náhodném pořadí, tak to pokračé vyjde jinak. Poté nám to přirovnal k 52 faktoriálu to je 52 krát 51 krát 50 a tak dále až po 1, a řekl, že ani atomů na zeměkouli není tolik, co kombinací karet. Ale najednou ho přerušila asistentka Radana: "Umřel mi počítač a v sobotu bude mít pohřeb. Kdo chce, může přijít."

Ještě jsme se dozvěděli, jak bezpečná máme hesla. Ukázalo se, že moc ne.

Na literatuře jsme jenom dělali zápisky, které byly tak obsáhlé, že kdyby se z nich všechna písmena vyskládala do řady, určitě by minimálně třikrát obtočila zeměkouli.

Na SOD jsme pokračovali v pracovním listě o půdě a nakonec jsme si zahráli Kahoot plný chytáků a zákeřnosti, ale byl místo testu, takže jsme byli vlastně rádi, že to dopadlo, jak to dopadlo.

Na těloeviku jsme byli znuděni, protože jsme ho skoro celý strávili jen měřením délky skoků a počtem sklapovaček za 30 sekund.

Pak už se jenom jelo domů a já jsem večer ještě lovil nutrie, ale to už je jiný příběh.

Josef Habart

TIME IT TAKES A HACKER TO BRUTE FORCE YOUR PASSWORD					
Number of Characters	Number Only	Lowercase Letters	Upper and Lowercase Letters	Numbers, Upper and Lowercase Letters	Numbers, Upper and Lowercase Letters, Symbols
4	Instantly	Instantly	Instantly	Instantly	Instantly
5	Instantly	Instantly	Instantly	Instantly	Instantly
6	Instantly	Instantly	Instantly	1 sec	5 secs
7	Instantly	Instantly	25 secs	1 min	6 mins
8	Instantly	5 secs	22 mins	1 hours	8 hours
9	Instantly	2 mins	19 hours	1 days	1 weeks
10	Instantly	58 mins	1 months	7 months	5 years
11	2 secs	1 day	5 years	41 years	400 years
12	25 secs	2 weeks	300 years	2k years	34k years
13	4 mins	1 year	16k years	100k years	2m years
14	41 mins	51 years	800k years	9m years	200m years
15	6 hours	1k years	43m years	600m years	15bn years
16	2 days	34k years	2bn years	37bn years	1tn years
17	4 weeks	800k years	100bn years	2tn years	93tn years
18	6 months	23m years	6tn years	100tn years	7qd years

Reference: www.hivsystems.io/blog/how-your-passwords-in-the-green
MD5 hashed passwords cracked by an RTX 2080 GPU

NEJNUDNĚ JŠÍ DEN

Dnes 28. 10. jsme měli tyto předměty: dvouhodinovou ŠOU – (Svět očima vědy), dvouhodinovou matematiky a 9. třída navíc dvouhodinovou přípravnou matematiky.

První dvouhodinová byla ŠOU, v kterém jsme dělali pracovní list o nerostech. Probírali jsme těžbu zlata a stříbra na našem území od minulosti až po současnost. Dozvěděli jsme se o Jáchymovském dolanu, z jehož názvu pochází dnes jedna z nejsilnějších měn světa, dolar. Na konci hodiny jsme ještě navrhovali obal pro naši kroniku. Každý z nás přiložil ruku k dílu, namalovali jsme obrázky se školou doplněné různými akcemi.

Naše učitelka nás pochválila slovy: „Ta obálka vypadá skvěle, těším se, až bude kronika hotová.“ I ostatní si práci pochvalovali.

Na začátku "matiky" nám učitelka řekla: "Píšeme test, cha cha!" a všech se zmocnilo velké zděšení. Nikdo nečekal testy tak rychle po sobě – v září, říjnu a co pak? Každý den? Po dokončení testu jsme pracovali jako obvykle. 9. třída vždy pracuje sama a 8. třída jenom s pomocí učitelky.

Když začala přípravná matematika, tak už jsme měli všechny mozkové buňky téměř usmrcené, když v tu chvíli učitelka prohlásila: "Budeme brát rounice!" což usmrtilo všechny zbylé buňky našeho mozku. Naštěstí pak byl oběd, který nám je pomohl oživit.

Listy, jež jsme nestihli vypracovat ve druhé hodině matiky po obědě, jsme dostali za domácí úkol.

Tento den byl hodně náročný pro náš mozek, ale tvrdá práce se vyplácí. Příště se nám určitě lépe povede, protože jsme si vše velmi dobře procvičili. Ale spolehat se na to nedá, protože příště bude zase nové a hodně těžké téma. Jen snad tyto vědomosti v budoucnu nějak využijeme v náš prospěch.

Anežka a Tereza Hamzovy
Josef Habart

PÁTEK JAKO KAŽDÝ JINÝ

Dne 24.10.2025 jsme první dvě hodiny měli SOU (svět očima vědy). Ze začátku to vypadalo jako úplně normální hodina, dodávali jsme totiž pracovní list z úterý, jenže po chvíli se naše učitelky začaly hádat o tom, kdo má pravdu o glukóze.

Hádka byla velice napínavá a nedalo se určit, jak to dopadne! Lída začala říkat: "Myslím že to je takhle..." Ale Niky ji skočila do řeči a vykřikla: "Ale já jsem si jistá, že je to takhle..."

Nakonec jsme zjistili, že neměl pravdu nikdo a tak to dobře dopadlo.

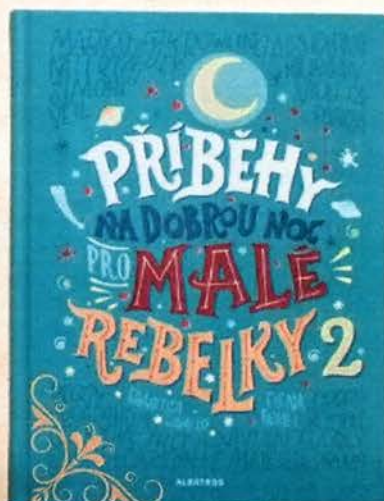
Další dvě hodiny následovala angličtina, v níž začal úplný horor. Myslela jsem si, že to nepřežiju, protože jsme se učili třetí podmíněný způsob a Sára mi pošeptala: "Já to nechápu..." A já na to: "Neboj, já taky moc ne."

V tom se do toho vložila Tereška: "Hele holky, jestli to nechápete, tak se zeptejte Šury."

Poté, co jsme se jí zeptaly a ona nám to vysvětlila, jsme uznaly, že to nebyl zas takový horor, jak se ze začátku zdálo. Potom jsme se učili češtinu a pracovali jsme na počítačích. Opakovali jsme si lyrické šánry. Niky nás ale po chvíli upozornila: "Dodělejte cvičení, za chvíli se přihlásí Maruška a dořekne nám svůj referát." Maruščin referát byl o knížce Příběhy na dobrou noc pro malé rebelky, která popisuje životy slavných žen, které měly těžký život, ale i přesto toho dokázaly hodně.

Ve 13:05 jsme šli na oběd. K obědu byla svičková, ale jednemu člověku (Josefovi) vůbec nechutnaly, knedlíky k omáce, a tak začal malý protest. Po obědě byla zase čeština a tam jsme se dozvěděli, co to je například elegie.

Tento den proběhl celkem normálně, až na to, že moje kolegyně nepřišla do práce (školy), ale jinak to byl celkem normální den. Nejvíce se mi líbilo to, že jsme na češtině měli počítače, protože to bylo hodně zábavné. Nejzajímavější byla chemie, protože jsme se učili o cukrech.

Eliška Hamzová
Marie Hargášová

VĚŘTE – NEVĚŘTE: DRACI VE ŠKOLE

U pondělí 8.11. jsme při třídnické hodině plánovali program vánoční besídky. Před koncem hodiny přišla Helena Prentice, školní psychologka a zároveň zakladatelka naší školy. Ta nám řekla, že budeme mít nějaké změny v třídnické hodině. Nebude přicházet jenom do třídnické hodiny ale i do jiných hodin, aby viděla jak spolupracujeme.

Potom nás učitelka Niki odvedla do jídelny, aby nám ukázala, kam nově dávat špinavé nádobí, když dojdeme oběd. Pak jsme šli zpátky do třídy na druhou hodinu ŠOD (svět očima vědy). Měli jsme úvod do nového tématu *Didim město veliké... v listopadu*. U půlce hodiny jsme uslyšeli ránu nad hlavami a propadl se nám strop. Naštěstí se nikomu nic nestalo, ale pak jsme viděli dva draky a jednoho Wyverna neboli zvláštní druh draka. Na Olega spadl Wyvern, ale přežil to, jenom si zlomil pánev. Všichni se báli kromě River a Nelly.

Ze největší drak jménem Tairn si vybral River za jezdce a řekl: "River, ty jsi teď můj jezdce!" A Wyvern jménem Meranes si vybrala Nelly. River a Nelly řekli třem drakům, aby opravili střechu a ti po nějaké době strop postavili zpátky. River a Nelly poslali Tairn, Meranes a Bezzubku ven na zahradu, aby zůstali tam, mezitím co jsme se učili. O velké přestávce se šli River a Nelly podívat na Tairna, Meranes a Bezzubku. River si povídal si Tairnem a Nelly hladila Meranes. Bezzubka se motal kolem malých dětí a nechával se od nich hladit. Tairn řekl River: "Jsi ten nejlepší jezdce, kterého jsem kdy měl." A Meranes řekla Nelly: "Jsi nejhodnější jezdce na světě."

Když River, Nelly a jejich kamarádi snědli oběd, tak se Nelly a River vydali za Tairnem a Meranes. Protože byl konec školy a všichni už mohli jít domů, tak Nelly rozloučila s River a ten odletěl s Tairnem domů. Nelly ještě nemohla domů, protože jí čekala ještě jedna hodina angličtiny. Meranes s ní zůstala a počkala na Nelly, až jí skončí angličtina, aby mohli spolu odletět domů.

Shrátka to byl takový normální den ve škole. Možná i trochu magický, protože se objevili draci (i když vlastně jen v našich představách).

Nelly Leblouč a Marleene Prentice

LISTOPADOVÁ PŘÍPRAVA NA VÁNOCE

Úterý 4. listopadu jsme začali třídnickou hodinou, kde nám naše učitelka Niky řekla informace o nadcházejících akcích, jako například o vánoční besídce. Kvůli tomu, abychom se všichni aktivně zúčastnili v průběhu besídky, jsme si museli každý vybrat jednu aktivitu: pantomimu, hádanku nebo anglický úlip s vánoční tematikou. Poté, co si každý šel něco vybrat, jsme si zazpívali písničku, abychom si ji hezky natrénovali na tu vánoční besídku. Třídnická hodina tím skončila a následovala menší přestávka, než začala další hodina, tentokrát SOU.

Nejspíš z předchozích zápisů v kronice ještě nevíte, co je to za předmět, takže vám to vysvětlím. SOU je předmět v naší škole, ve kterém je více obvykle samostatných předmětů. Například tam patří fyzika, chemie, přírodopis, dějepis a zeměpis. V této hodině jsme mluvili o sacharidech a o využití těla. Dokončili jsme pracovní list o sacharidech, zapsali jsme si společně zápisky o našem tématu a zazvonil zvonec a hodiny byly konec.

Ale pozor! Kale podotkl: "Zvonec ve škole přece nemáme."

"A vlastně jo, no tak nic." Hlas u Kale hlavně odpověděl. Hodiny, které jsou na řadě, tedy začaly.

Po hodině SOU jsme konečně měli čas na svačtinu. Hlad jsme tou dobou měli už všichni a napapali se, než začala další hodina. Tou byla angličtina, která tentokrát nebyla moc zajímavá. Pracovali jsme v pracovním sešitu, což jsme si potom zkontrolovali. Na řadě opět začaly hodiny, ohlásily přestávku a češtinu.

I u ní nás čekala práce v pracovním sešitě, kde jsme vyplňovali úlohy na slovesný vid, které jsme si pak společně zkontrolovali. Na konci hodiny jsme dostali informaci od Niky: "Příští týden budete psát čtvrtletní test. A nezapomeňte na terrain odevzdání čtenářského deníku!"

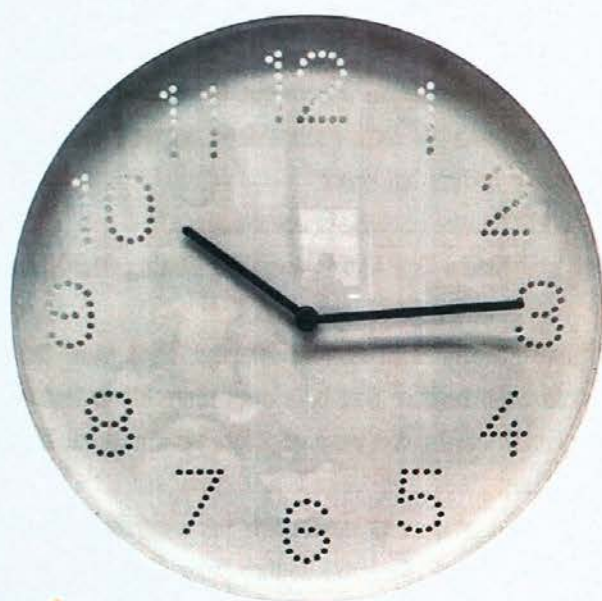
S tímto milým připomenutím skončila čeština, kterou vystřídala pátá hodina dne – Art, neboli výtvarná výchova. U artu všichni dělali svůj vlastní projekt, ale většina z toho byla pro školní vánoční jarmark pro rodiče. Já jsem vyráběl sněhuláky z papírových kostek, a soused vedle mě vyráběl masličky. Než jsem stačil udělat celého sněhuláka, hodina byla u konce...

Následovala Music (neboli hudební výchova). Při Music jsme dělali to co by se dalo očekávat – zpívali jsme. Procvičili jsme si písničku 'Let it Snow', a upřímně tato hodina byla tak trochu chaos. Ale to už je jedno. Po cca 45 minutách chaosu nám skončila hodina hudební výchovy...

Jeéé, vy myslíte, že tímto náš školní den skončil? No to se ale myslíte, milé dámy a pánové. Zbývala totiž poslední hodina dne, španělština. Za našťásto proběhla bez jakýchkoli problémů. Hráli jsme takové hry, skrze které se učíme španělsky. Poté už bylo učení u konce.

"Počkej, ale ty hodiny, které visí na řadě, přeci neřukají!!" ozval se ještě Kale, ale už ho nebylo slyšet.

Karolina "Kale" Parčová

HALLOWEEN VE ŠKOLE

Dne 5.11.2025 jsme první dvě hodiny dlabali dýně. Každá skupina měla dva až tři členy a dostala jednu dýni. Vybrali jsme si předlohy, podle kterých jsme dýně vydlabali. Když jsme začali vyřezávat, tak v tu chvíli přišel do třídy dvoumetrový dinosaurus. Všichni jsme začali umírat smíchy a říkali si, kdo v tom je. Bibi a Šofí vykřikly: "To je přece Nelly!" Poté, co jsme dovyrobili své dýně, jsme se běželi podívat na školní výstavu dýní a musím říct, že se to všem moc povedlo.

Škrti hodinu nás svolal pan učitel Škor, aby nám ukázal jeho prezentaci z výletu do Japonska. Snažil se nás naučit japonská písmena a ukazoval nám fotky z cest. Opravdu si dal záležet na prezentaci a snažil se to všem vysvětlit v angličtině. Nakonec nám všem rozdál japonské bonbony.

Následovala detektivní halloweenská hra, na niž nás rozdělili do skupin. Řekli nám základní informace a vyslali nás hledat a řešit úkoly. Tato hra nebyla vůbec snadná. Chodili jsme sem a tam pro nápovědy a lámali si hlavu tím, kdo zavraždil Mrtvou nevěstu. Všichni jsme byli přesvědčeni, že to byla Bellatrix, ale paní učitelka v roli Mrtvé nevěsty těsně před obědem prozradila neúspěšným skupinám: "Mým vrahem je Klaun!"

Učitelky nám ukázaly výsledky jednotlivých úkolů pro kontrolu a my jsme utíkali na halloweenský oběd. Po obědě nás ještě čekala tělesná výchova a tam jsme hráli jen halloweenské hry.

Byl to velmi krásný den, všichni jsme si to moc užili. A už se nemůžeme dočkat dalšího Halloweenu!

Bibiana Čedl a Eva Břeňová

